

BAŞKAN – Sayın Yıldız, bir dakika ek süre veriyorum, lütfen tamamlayın.

BENGİ YILDIZ (Devamla) – Anayasa’nın 125’nci maddesinin birinci fıkrasında “İdarenin her türlü eylem ve işlemlerine karşı yargı yolu açıktır.” hükmü gereği, gizliliği ortadan kaldıran işlemlerin bağımsız yargı tarafından denetlenmesi de mümkün olabileceğinden, söz konusu düzenleme olumlu bir gelişme olarak kabul edilmektedir.

Sayın Başkan, değerli milletvekilleri; siyasal literatürde egemen “istisnaya karar veren” biçiminde tanımlanmaktadır. Bu ise kendi hukuk sistemini askıya alabilen, bu güce sahip olanın egemen olduğu anlamına gelmektedir. Mevcut anayasaları ayaklar altına alan, üç darbeyle iki buçuk anayasa yapan, bunu da İç Hizmet Kanunu’na dayandırma rahatlığını kendinde gören gücü sorgulayabildik mi? “Egemenlik, kayıtsız şartsız milletindir.” diyen, cumhuriyeti kuran Gazi Mustafa Kemal’dir. Yine, “Asker siyasete karışmamalıdır. Siyaset yapmak isteyenler üniformalarını çıkarıp öyle siyaset yapsınlar.” diyen de Mustafa Kemal’dir.

(Mikrofon otomatik cihaz tarafından kapatıldı)

BAŞKAN – Teşekkür ederim Sayın Yıldız.

BENGİ YILDIZ (Devamla) – Mustafa Kemal’in bu isteklerinin egemen olduğu bir Meclis ve Türkiye dileğiyle yüce Meclisinizi saygıyla selamlıyorum. (DTP sıralarından alkışlar)

BAŞKAN – Demokratik Toplum Partisi Grubu adına ikinci söz, Sayın Şerafettin Halis, Tunceli Milletvekili.

Buyurun Sayın Halis.

On beş dakika süreniz var.

DTP GRUBU ADINA ŞERAFETTİN HALİS (Tunceli) – Sayın Başkan, değerli milletvekilleri; Diyanet İşleri Başkanlığının 2008 mali yılı bütçesiyle ilgili Demokratik Toplum Partisi Grubu adına söz almış bulunmaktayım. Hepinizi saygıyla selamlıyorum.

İnsanın manevi dünyasının temel öğelerinin başında din gelir. Bugün bütçesini görüştüğümüz Diyanet İşleri Başkanlığının görevi, dinle ilgili sorunları çözmektir. Bir başka görevi de insan için bu kadar önem arz eden dinler ve inançlar arasında diyalogo, hoşgörüyü ve barışı sağlamak olmalıdır. Bu, o inançlara ve inanç sahiplerine duyulan saygının bir gereğidir.

Diyanet İşleri Başkanlığını tüm inanç gruplarına eşit mesafede durarak çalışmasını yürütebilecek bir yapıya kavuşturmak da bizlerin görevidir. Bu da demokratik, laik ve sosyal bir hukuk devleti olmanın gereğidir. Anayasa’nın 2’nci maddesi “Türkiye Cumhuriyeti... demokratik, laik ve sosyal bir hukuk devletidir.” dese de, cumhuriyetten günümüze laiklik hep bir sorun olarak var olagelmıştır. Laikliği dinsizlik olarak görenler ile laikliği sadece din ve devlet işlerinin birbirinden ayrı tutulması olduğunu söyleyenlerin arasındaki kör dövüş, siyaset ve toplum sahnesinde hiç eksik olmamıştır.

Laikliğin din ve vicdan ve kanaat özgürlüğü olduğunu, bu özgürlüğün devlet tarafından teminat altına alınarak, farklı din ve inanç gruplarına karşı eşit mesafede durulması yönü algılanmamış ya da algılanmak istenmemiştir.

Ülkemizde var olan laiklik sorunu, Orta Doğu, İran-İslam coğrafyasının yaklaşık son otuz yıllık konjonktüründen daha da beslenmiş, özellikle de son Cumhurbaşkanlığı seçimi ardından daha da ürkütücü bir hâl almıştır. Öyle ki bu ürkütücülük, siyasal literatürümüze geleceğe, vahamet sayılabilecek “mahalle baskısı” kavramını kazandırmıştır.

AK Partinin iktidarlaşmasıyla beraber, kendisini sınırlı alanlarda gösteren dinsel motifli bu hareketlenmeler, Cumhurbaşkanlığı seçiminin hemen akabinde, yaşamın her alanında daha cesaretli bir şekilde boy vermeye başlamışlardır. Bu gelişmeler, ister istemez ülkemizde, başta Aleviler olmak üzere farklı inanç gruplarında ve Türkiye’yi demokratik, aydın yarınlara taşımak isteyenlerde kaygı, hatta korkuların doğmasına neden olmuştur.